Ἄδηλον.

Οἶνος, καὶ τὰ λοετρὰ, καὶ ἡ περὶ κύπριν ἐρωή,
Ὀξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς ἀΐδην.

ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ, κεφ. λη.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις, ἄτοπόν τι ποιήσας·
Οὐ λήσεις δὲ θεοὺς, οὐδὲ λογιζόμενος.

Ἀδέσποτον.

Ζεὺς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι᾽ ἔρωτα
Λήδης, εὐρώπης, ἀντιόπης, δανάης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εὔκολος ἑρμείας, ὦ ποιμένες, ἔν τε γάλακτι
Χαίρων καὶ δρυΐνῳ σπενδόμενος μέλιτι.
Ἀλλ᾽ οὐχ ἡρακλέης· ἕνα δὲ κτίλον, ἢ παχὺν ἄρνα
Αἰτεῖ, καὶ πάντως ἓν θύος ἐκλέγεται.
Ἀλλὰ λύκους εἴργει. τί δὲ τὸ πλέον, εἰ τὸ φυλαχθὲν
Ὄλλυται, εἴτε λύκοις, εἴθ᾽ ὑπὸ τοῦ φύλακος;

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ὦ τάνδε στείχοντες ἀταρπιτὸν, οἵ τε ποτ᾽ ἀγροὺς
Δαμόθεν, οἵ τ᾽ ἀπ᾽ ἀγρῶν νεῖσθε ποτ᾽ ἀκρόπολιν,
Ἄμμες ὅρων φύλακες, δισσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν ἑρμᾶς,
Οἷον ὁρῇς μ᾽· οὗτος δ᾽ ἅτερος, ἡρακλέης.
Ἀμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι· ἀλλὰ ποθ᾽ αὐτούς.
Αὐτῷ μοι παραθεὶς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν.